உய்யும் வழி

கவிஞர்

வி. கந்தவனம்

உய்யும் வழி

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

யாழ். இலக்கிய வட்டம்
யாழ்ப்பாணம்

யாழ். இலக்கிய வட்ட வெளியீடு
முதற் பதிப்பு: பங்குனி 1972
உரிமை: ஆசிரியருக்கு

விலை ரூபா: **2-00**

ஏக விற்பனையாளர்:

அரசு வெளியீடு,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13. (இலங்கை)

UYYUM VALI

(A Collection of Aranga Poems)
Author: Poet V. KANDAVANAM, B. A.
Publishers: YAL. ILAKKIYA VADDAM
First Edition: March, 1972.
Price: Rs. 2-00
Sole Distributors: ARASU Publications
231, Wolfendhal Street,
COLOMBO-13. (Ceylon)

காணிக்கை

ஆற்றல் இன்றி
அறிவது மின்றி
வேற்று விகார
விடநினைப் பாலே
சேற்றுப் பாவால்
செந்தமிழ் நாணும்
நாற்றம் எடுக்கும்
நடப்புகள் விட்டு
ஏற்றத் தமிழர்
ஈடிலா மரபை
போற்றித் திறத்தால்
புதுமையுஞ் செய்துள்
ளூற்றல் உலகுக்
குள்ளொளி பெருக்கும்
ஆற்றம் கவிஞர்க்
கன்புட னிந்நூல்.

— வி. கந்தவனம்

திரு. இர. சிவலிங்கம், *M. A., Dip- in-Ed.,*
அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

இன்றைய சமுதாய வாழ்க்கையின் கோலங்களில் ஒன்று அடிக்கடி எடுக்கப்படும் விழாக்களாகும். இவ் விழாக்காலங்களிற் பிரமுகர்களும் பேச்சாளர்களும், கவிஞர்களும் அரசியல்வாதிகளும், கூடியுள்ள மக்களின் குதூகலத்திற்காகவும், சிந்தனைக்காகவும் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிடுவர். மக்களைக் கவருவதற்காகக் கருத்துரைக்கும் பான்மைகளில், வாய்மொழியாக சொன்மாரி பொழிதல் தொன்று தொட்டு செல்வாக்கடைந்துள்ளது. இன்று எழுத்து வழியாக எண்ணற்ற கருத்துக் குவியல்கள் பெருகி வரினும், வாய் மொழிக்குரிய செல்வாக்கும், சிறப்பும் சற்றேனும் குன்றிவிடவில்லை. மொழி ஏட்டில் வளர்ந்தாலும், நாவிலேயே வாழ்கிறது. மொழிக்குரிய இயல்பே மொழிதலாகும். ஆதலின் இன்று மேடைத் தமிழ் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. சில சமூகங்களில் ஏட்டு மொழியைவிட மேடை மொழியே, மக்களின் ஆர்வத்தையும், ஆவலையும் வளர்க்கிறது. நல்லதோர் சொற்பொழிவைக் கேட்கப் பலர் குழுமுவர். அதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டால், வாங்குவோர் தொகை குறைவாகவே இருக்கும். வாங்கியோரில் வாசிப்போர் தொகை இன்னுங்குறைவாகவே இருக்கும். அச்சிட்ட சொற்பொழிவை வாங்குவோர்கள், சொற்பொழி வாளரின், உரையாற்றுந்திறத்தை அறிந்ததாலோ, அன்றி பிறர் கூறக்கேட்டதாலோதா வாங்கு வார்கள்

அண்மைக் காலத்தில், சொற்பொழிவாளர்களோடு, போட்டி போடுவதற்காக, கவிஞர்கள் முன்வந்துள்ளார்கள். காலப்போக்கிற் சொற்பொழிவுகளை விட, கவியரங்கங்களுக்கே முதன்மையும், முக்கியத்துவமும் கிட்டக்கூடும். தற்போது நடைபெறும் விழாக்களிற் கவியரங்கம் தவிர்க்க முடியாத நிகழ்ச்சியொன்ருக மாறியுள்ளது. நாலைந்து கவிஞர்களின் கவி மழையைக் கேட்டுக் களிக்கும்போது, மக்கள் ஓரிரண்டு சொற்பொழிவாளர்களுக்கு மேல் சகிக்க முடியாது துயருறும் நிலை இன்றைய விழாக்களிற் காணக் கூடியதாய் உள்ளது. நமது கவிஞர்களுக்கு, குறிப்பாக, அவர்களது மேடைக்கவிதைகளுக்கு நல்ல காலம் பூத்துள்ளது. கவிச்சொல் கேட்டுக்களிப்போரின் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறது. மேடையேறி, கவி மழை பொழிந்து விழாக்களுக்குச் சிறப்பும், குழுமியோருக்குக் குதூகலமும் வழங்கும் முன்னிலைக் கவிஞர்களுள் கவிஞர் கந்தவனம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிருர். நண்பர் கந்தவனத்தின் பெயருக்குப் பின்னுல் பல்கலைக்கழகப் பட்டமொன்று ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் போல, பெயருக்கு முன்னுலும் 'கவிஞன்' என்ற பட்டம் நிலை பெற்று விட்டது. பின்னுல் இருப்பது பல நூல்கள் கற்றுப் பரீட்சையில் தேர்ந்து பெற்றது. முன்னுல் இருப்பது கவிமொழிந்து பெற்றது. பின்னது பல்கலைக்கழகம் வழங்கியது; முன்னது மக்கள் சூட்டியது.

இந்நூலிற் பல மேடைகளில், முழக்கத்தோடு மொழிந்த கவிதைகளுள் ஐந்து இடம் பெறுகின்றன. 1963-ம் ஆண்டு முதல் 1968-ம் ஆண்டு வரை யாத்துப் பொழிந்த கவிதைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. மலைநாட்டில் மாத்தளை, நாவலப்பிட்டி ஆகிய இரு இடங்களிலும் அரங்கேற்றப்பட்ட கவிதைகள் முதலிரண்டும். மூன்ருவது நீர்கொழும்பிலும், மற்றிரண்டும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அரங்கேற்றப்பட்டவை. இரண்

டாவது கவிதையில் மலையக மக்களின் மனக்குமுறல்களை மட்டுமின்றி மொழிவளத்தையும் இணைத்துக் கவிதை புனைந்துள்ளது கவிஞர் கந்தவனம் தான் கவிகூறும் மக்களோடு இதயத்தைப் பிணைத்துவிடும் ஆற்றலுள்ளவர் என்பதற்குச் சான்றாய் அமைந்துள்ளது. ஆறாண்டு கால இடைவெளிக்குள் எழுந்த கவிகளாதலாற் கவிஞனின் வளர்ச்சியையும் கணிக்கக்கூடியதாய் இக்கோவை அமைந்துள்ளது. முதலாவது கவிதையையும், இறுதிக் கவிதையையும் அடுத்தடுத்து வாசிக்கும்பொழுது கவிஞனின் முதிர்ச்சியை எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். இறுதிக் கவிதை அங்கதச்சுவை நிறைந்து மிளிர்கிறது. மேடைக் கவிதைக்கு ஓர் உதாரணமாய் இலங்குகின்றது. அதனை ஒருமுறையல்ல, பன்முறை படித்துச் சுவைக்கலாம்.

கவிஞர் கந்தவனத்தின் மேடைக் கவிதைகளைக் கற்போருக்கு ஓர் எச்சரிக்கை செய்தல் அவசியம். மேடைக் கவிதைகள் நூலுருப் பெறும்பொழுது அவற்றின் 'கம்பீரம்' சற்றே குன்றிவிடுகிறது. கவிஞனின் குரல், கவிமொழிந்திடும் பான்மை, கவிஞனின் தோற்றம், குழுமியுள்ளோரின் மனநிலை ஆகியன ஒன்று சேர்ந்து மேடைக் கவிதைக்கு ஒருவகை மெருகும், வனப்பும், கம்பீரமும் ஊட்டுகின்றன. ஏட்டில் அதே கவிதை இடம்பெறும் பொழுது, சொல்லும், நயமும், கருத்தும் மட்டுமே சுவை நல்குகின்றன. கவிஞர் கந்தவனத்தின் கம்பீரமான குரலையும், 'கணீ'ரென்று கவிமொழியும் ஆற்றலையும் மனதிற் கொண்டு வாசித்தால் மட்டுமே இக்கவிதைகளின் முழுச்சுவையையும் நுகர முடியும்.

இக்கவிதைகள் அத்தனையிலும் நான் நண்பர் கந்தவனத்தின் இதயப்பாங்கினைக் காண்கிறேன். நண்பர் இல[illegible]வாதி, குறைகண்டு குமுறும் உளப்பாங்கு

டையார். இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தின் கோணல் களைக் கண்டு குமுறியுள்ளார். நெறியற்ற வாழ்க்கை யிலே நீந்தித் திளைத்திடும், இளைஞர், முதியோர், பெண்டிர், மாணவர், ''சற்றிளம் பெண்களென்றால் அவர் சாயலில் நெஞ்சினைப் பறிகொடுக்கும் பற்று டைச் சாமிகள்'' அனைவரையும் சாடியுள்ளார். சமூ கத்தைச் சாடும் பாணியிலே, அவர் மனப்பாங்கிற்கு ஏற்றவாறு பல மாற்றங்களைச் செய்துள்ளார். உதார ணமாக, ஆரம்பக்கவிதையிலே,

''ஐயோ இறைவா திருமால் அழகா
மெய்யோ இதுவுன் மேதினி தானோ?''

என்று அலறுகின்ற கவிஞர்,

இடையிலே,

''எள்ளி நகைப்பவர் யாரையா எம
தேற்றங்குறைத்திடின் போ ரையா''

என ஆத்திரப்பட்டு,

''பூக்கள் இல்லாக் கொண்டைகளும்,
புகைக்கும் புதுமைப் பெண்டுகளும்
சோக்குப்பண்ணி வாழைப்பழத்
தோலிற் சறுக்கி விழுபவரும்
தேக்கிப் பதுக்கும் பெருவணிகர்
ஊக்கம் விரும்பா உழைப்பாளி
பார்க்கப் போனால் இவரின்றிப்
பாழே புகழார் யாழ்ப்பாணம்!''

என அங்கதம் பொங்கிடும் மனநிலை இறுதியில் எய்தும் வரை, மூவகைப் பாணிகளைக் காணுகின்றோம்.

தோலிற் சறுக்கி விழுபவரும்
தேக்கிப் பதுக்கும் பெருவணிகர்
ஊக்கம் விரும்பா உழைப்பாளி
பார்க்கப் போனல் இவரின்றிப்
பாழே புகழார் யாழ்ப்பாணம்!''

என அங்கதம் பொங்கிடும் மனநிலை இறுதியில் எய்தும் வரை, மூவகைப்பாணிகளைக் காணுகின்றோம்.

எல்லாக் கவிதைகளிலும் எழிலுற மிளிருவது ''பண்புடையார்ப்பட்டுண்டு உலகம்'' என்ற தமிழ் நெறியேயாகும். பாரதியைப் போல ''பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலிக்க'' எண்ணுகிறார் கவிஞர். ''நலன்கள் பொலியும் பொலன்கவியால், நாட்டின் பண்பை நன்னெறியில், துலங்கச் செய்யும் துணிவுடைய துங்காப்புகழார்'' கவிஞனுகத் திகழ்கின்றார் கவிஞர் கந்தவனம். அவரை நன்கு பழகி, இந்நூலோடு பயிலும் ஒவ்வொருவர் இதயத்திலும், இக்கவிதைகள் சிம்மக் குரலார்த்து நிற்கின்றன.

— இர. சிவலிங்கம்

கல்வி அமைச்சு,
மலாய் வீதி,
கொழும்பு—2

மதுரகவி இ. நாகராஜன்

அவர்களின்

பதிப்புக் கவி

முன்னை முதியவரின்
முன்னோக்கை நன்னெறியை
பின்னைப் புதுமையுடன்
பின்னிப்பல் லாண்டுகளாய்
ஓங்கி வளருகின்ற
ஒண்டமிழின் உண்மைகளை
பாங்காய் அறிந்திந்தப்
பாரதனைச் சீர்படுத்தும்
நோக்கைத்தன் நோக்காக்கி
நுண்மை நிலவிடவே
ஆக்கந் தனைக்கொடுக்கும்
ஆன்றஉயர் லட்சியத்தின்
கோட்டில் நிலைக்கின்ற
யாழிலக் கியவட்டக்
கொள்கை தனையீங்கு
கோலத் தமிழ்கொண்டே
அள்ளிக் கவியாக
வழங்கும் கவிஞர்களுள்—

தெள்ளு தெளிதேனைச் சீரோடு பாவாக்கும்
கந்த வனத்தின்பேர் நாடறியும் பாவரங்கில்
சந்த முடன்தாளம் சாரக் கருத்துகளைக்
கூடியிருப்போர்கள் கொள்ளக் குணத்துடனே

பாடித் தரும் சமர்த்தர்
பக்குவத்தில் முற்றியவர்
உய்யும் வழியையிங் கே
உயர்பாவில் நூலாக்கி
வையம் நிதமுய்ய
வாகாகத் தந்துள்ளார்.

*

கந்த வனமென்றால் கன்னற்கவிதைக்கோர்
நந்த வனமாவர் நல்லுளத்தில் பூக்கின்ற

பாவில் அவர்பண்பு
பரிமளித்துப் பாக்கேட்போர்
நாவில் நடம் புரியும்
நல்லிசைவின் இன்பத்தில்

தம்மை மறந்தவர்கள்
சக்தியினைக் கண்டவர்கள்
செம்மை செறிநெறியை
சிந்தையிலே தேக்கிடுவார்

காலத்தின் கோலத்தில்
கட்டுண்டு முட்டுண்டு
சீலம் திருந்துணர்ச்சி
தெய்வநெறி ஆசாரம்

போகப் புனிதமது சாகச் சகத்தினிலே
வேகும் மனமுடையார் விளக்கம் பெறும்
பொருட்டு

வாக்கில் கலந்துவரும் வாகால் இவர்பாடி
நோக்கை உயர்த்திடுவார் நோயை அகற்றிடுவார்.

இன்றைப் புதுமையினை
இயல்பை இசைந்தறிந்து
அன்றை உயர்நெறியை
ஆன்ற அழகமையப்

பாட்டில் கலந்திடுவார் பாட்டதனை சுவையினிலே
கேட்டோர் உளத்தினிலே கிளர்ச்சி மிதந்துவிடும்

காலத்துக் கிசைவாக
கோலந் தனைப்பூண்டு
சீலம் விடுத்தோரும்
சிரிக்கும் படிபா வில்

சிந்தையினால் நல்விகடம்
தொனிக்கும் கருத்ததனைத்
தந்திடுவார் இவர்பாவில்
தனித்துவப் பார்வையினால்

தோயும் விகடத்தில் துழைக்கும் விசையிருக்கும்
ஆய கலைத்துவமும் அன்பும் உயர்பண்பும்

மெல்ல நுழைந்துவந்து
மேன்மை எதுவென்றே
சொல்லும்; துணிவிருக்கும்
தூய்மை உடன்நேர்மை

பூக்கும் புதுமைவெறி தாக்கும் மனத்தவரை
ஆக்கும் அருளிணைந்த ஆன்றவராய் எப்போதும்

மேற்குற்ற நாகரிகம் மேவி நமதூரில்
காற்சட்டை யங்கியுடன், கனத்த
சடைவைத்துப்
போக்கற்றுச் செல்கின்ற புதுமை இளைஞர்களின்
நோக்கை மெதுவாக நுட்ப விகடத்தால்

தாக்கி யதில்குலவும் சாந்தியினால் பற்றிநல்ல
ஆக்கத்துக் கன்னவரை அன்பாய் அழைத்திடுவார்

பெண்மை தனைப்பேணும்
பெட்பார் இவர்கவியில்
ஒண்மை யிழந்துடையில்
உள்ளத்தில் கறைகொண்டார்
வண்மை தனைக்கண்டு
வாழ்வுற்ற தாழ்வகற்றித்
திண்மை பெறவைக்கும்
சீர்மை தனையறிவார்

அன்புற்ற நெஞ்சுடையார்
ஆன்ற நெறியிதனால்
துன்புற்ற மாந்தர்களைத்
தூக்கிவிடும் பண்புடையார்

பாட்டதனைக் கேட்டவர்கள்
பற்றிவரும் நற்கருத்தில்
கேட்டை விடுத்துப்பின்
கீர்த்திவழி சென்றிடுவார்

பாரதியைக் கம்பனுடன்
பண்புதரும் வள்ளுவனை
சேரன் இளங்கோவை
சேக்கிழார் பாடல்களைப்

பற்றிச் சுவைத்துள்ள பக்தி இவர்பக்தி
முற்றி வரும் செந்தமிழின் முழுமை முருகதனைப்

பாவில் இழையவிடும் பக்குவமும் கொண்டவராம்
தாவில் இசையுடனே தழைக்குமிவர் பாடலதாம்

ஆனாலும் தன்பேனா ஆன்ற வழிச் சென்றாலும்
தேனார் கவிதையிலே திண்மைத் தனிவழியைக்

கண்டுசெல்லும் மாட்சியையும்
கன்னற் கவிதையிலே
கொண்டிடவே பக்குவத்தைக்
கூரார் அனுபவத்தால்
உற்றுள்ளார், உண்மையினை
ஊக்கத் துடன்மேவி
பற்றுற்ற பாதையிலே
பண்பாகச் செல்லுகின்றார்

*

உய்யும் வழியென்ற
உயர்வுற்ற இந்நூலே
செய்ய இவர்பாவின்
திண்மைக்குச் சாட்சியதாம்

நேசத் துடன்அமைந்த
நெஞ்சத்தால் மாணவரைப்
பாசத் துடன்பயிற்றும்
பாங்குற்ற ஆசிரியன்

சீரார் கலைமாணி
என்னும் உயர்பட்டப்
பேரை யுடையவனாய்ப்
பிறர்போற்ற நின்றாலும்

அன்பும் உயர்நெறியும்
ஆக்கம் ஒருவனுக்கே
ஒன்ற ஒருகொள்கை
உயர்ந்திலங்க வாழுபவன்

முன்னாள் இலக்கியவட்டம்
முன்னேற தன்னுழைப்பைத்
தந்தவராம், கந்தவனம்,
தக்க நிலையறிந்து

வந்தவரை வண்மையுடன்
வரவேற்றுப் பேர்கொள்ளக்
காலம் முழுவதுமே
காதலுடன் காத்தவராம்

ஒன்றே கடவுளெனும்
ஒப்பற்ற கொள்கையினில்
நின்று நிலைத்துள்ள
நேரார் நெறிவழியில்

சென்றுவரும் இவர்பாவை
சீரார் தமிழ் அன்னை
என்றும் இனங்கண்டு
ஏற்றம் தனைக் கொடுக்க

வேண்டு மெனமனத்தால்
வேண்டுகிறோம் ஆகையினால்
ஆண்டாண்டாய் இவர்பாக்கள்
அம்புவியில் வாழியவே.

*

இந்த எழில்நூற்கிங்
கேற்ற அணிந்துரையை
தந்த இர. சிவலிங்கம்
தகமை மிகு உள்ளத்தைப்
போற்றுகிறோம் நம்மிலங்கை
பூரிக்க நூல்பலவும்
ஆற்றல் அழகுறவே

அச்சிட் டரங்கேற்றும்
அரசுப் பதிப்பகத்து
அன்பன் ரகு மானுக்கும்
அன்பதனைத் தருகின்றோம்

இன்பத் தமிழின் இயல்பை இதயமதில்
என்றும்வைத் திங்கே ஏற்றமுறப் பேணுகின்ற

எல்லோர்க்கும் எம்நன்றி
என்றும் இவர் நூலை
நல்லோர்கள் கொண்டேதம்
நாவினிலே வைத்துயர

வாழ்த்தி விடைகொண்டோம்
வாணியருள் வாழியவே!

இ. நாகராஜன்
தலைவர் யாழ். இலக்கிய வட்டம்

யாழ்ப்பாணம்
12-8-71

உய்யும் வழியிவர்க் கோது!

உய்யும் வழியிவர்க்காய்
ஓதென்னும் பேர்தலைப்பில்
செய்யுங் களியென்று
செப்பிவிட்டார் — சைவ
மாசபையார் நானுமிங்கு
மாண்புபெற வந்தே
ஈசனருள் செய்வா னிருந்து.

சுவையாய்க் கவிபாடும்
சொக்கநா தன்தலைவ
அவையாம் பெரியோரே
அன்புடையீர் —குவையாய்
இங்குபொருள் நானெடுத்து
இயம்பிடக்கேட் டேற்பீர்
தங்குமருள் யானைமுகன் ருள்.

* * *

ஐயோ இறைவா திருமால் அழகா
மெய்யோ இதுவுன் மேதினி தானே?

உன்றன் அருளால் உண்மைக் குடைக்கீழ்
ஒன்றுந் தீமை யொழுகா தென்பார்
ஆனல் இங்கே ஆவலைதக் காணின்
போனல் என்ன போகட்டும் என்றே
திருப்பாற் கடலில் திருவினை விட்டு
விருப்பாற் போலும் விண்முகில் வண்ணு
அரவ நிழலில் அருட்பால் அடக்கி
இருக்கின் ருயே இதுவென் விந்தை!

அறிதுயில் மாறி அயர்ந்தனை யோகண்
உறுதுயர் கோடி உற்றன எழுவாய்!

நெறிகள் யாவும் நிலத்தினில் அந்தோ
குறிகளு மற்றுக் கூட்டுடன் கெட்டு
கொடுமைகள் மீறிக் குடைபிடித் தாட
அடிமைக ளாயுன் னடியார் கூட்டம்
துடியாய்த் துடித்துத் துவண்டு வெருண்டு
கொடுவாய்த் தொல்லைப் பிடியி லிருந்து
விடுபடத் தவிக்கும் வேதனை கண்ணுற்
பார்ப்பதற் குண்டோ பார்த்தவர் தாமும்
தீர்ப்பதை விட்டுத் தெரியா தவர்போல்
வீசிடுங் காற்றின் வீச்சுடன் ஏகும்

தூசிகள் போலே துணிவுடன் எதிர்த்துக்
காரியம் பார்க்கும் வீரிய மின்றிப்
பேருக் குள்ளார் ஊருக் குள்ளே!

காடையர் அதனுற் கண்கண்ட மன்னர்
பேடியர் தாமே பெருவல் லுநர்கள்
மோடுகள் உள்ள மொக்குகள் எல்லாம்
பீடுடை அறிஞர் பெரியோர் மறைவில்
கேடுகள் மிக்கக் கெட்டியாய்ச் செய்யும்
மாடுகள் தாமே மனிதர் சான்ருேர்!

கட்டிய கொள்கை கடிதிற் தாஞய்க்
கிட்டிட வில்லே? கீழ்மேல் யாவும்
திட்டுவர் கொட்டித் தீயினுங் கேடாய்ச்
சுட்டிடின் இவரே சொல்லின் செல்வர்!

ஒட்டியே நின்று கூட்டம் ஒன்றில்
முட்டையால் எறிந்தால் முற்போக் காளர்!

திட்டந் தீட்டித் தீர்த்துக் கட்ட
வட்டம் போடும் வஞ்சகர் பெயரோ
கெட்டிக் காரர் கெட்டிக் காரர்!

பட்டம் கைமேற் பயஞய் இப்படி
எண்ணிய வாங்கு இமைவெட் டொன்றில்

நண்ணுவ தாலே நாற்றிசை களிலும்
பல்கலைக் கழகம் பண்ணி இவைகளை
நல்கிடும் நோக்கமும் நாட்டினில் உண்டே!

காசுக் கென்றுற் காரியஞ் செய்வார்
ஊசிக் கண்ணின் ஊடும் நுளைவார்
இல்லை என்றுற் சொல்லைக் கேளார்
செல்லும் அலுவல் செல்லா தென்பார்
வெல்லுங் காசை வெளியிட் டாலோ
பல்லின் காவியும் பளிச்செனத் தோன்றும்
மானம் வீரம் மடியினில் உடனே
ஈனம் ஏனோ இப்படி ஆனார்?

இன்னுஞ் சிலபேர் இயல்புக ளிவ்வா
றென்னும் படியாய் இருப்பது கண்டாய்!

பெட்டிக் கணக்கிற் பெரும்பொருள் மிக்கக்
கட்டிக் கட்டிக் காத்துறை வார்கள்
இருந்தும் என்ன இல்லா தோர்க்கு
மருந்தா யேனும் மறந்தும் ஈயார்
இவரைச் சுற்றி இழுபடும் உலகம்
இவரைத் தவிர எவரையும் மதியா
திருப்போர் யாரும் இரக்கங் கொண்டு
விருப்பால் எதையும் வழங்கிட விரைந்தால்
நறுக்கிட வருவார் நல்லது சொல்லிக்
குறுக்கினில் நிற்பார் விறுக்கெனப் பறப்பார்!

கலவாய் போலே கருத்துகள் இன்றிப்
பலவாய் நாளும் மலையாய்க் குவிக்கும்
வெறுங்குடத் தாரின் வேலைகள் இங்கே
கிறுங்கிட வைக்கும் கேட்டிடு வாயே!

வேலை இல்லார் வேளா வேளைக்
காலை போலே அசைகள் வெட்டி
இவரைப் பற்றி ஆறும் அவர்க்கும்
அவரைப் பற்றி நூறும் இவர்க்கும்
கூறிக் குழப்பிக் கொளுவிக் கொளுத்தி
மீறி அவர்கள் மிண்டிப் பகைத்துச்
சீறிச் சண்டை தீவிர மாக
ஆறி இருப்பார் அறியா தார்போல்!

பத்தியிற் கூடப் படியுது பாராய்
இத்தகைச் சேட்டை இதுமிக விந்தை!
இந்தி யாவில் இன்றும் உண்டே
வெந்து நொந்து வெயிலில் மழையில்
நனைந்து தோய்ந்து நாட்கள் பலவாய்
நினைந்து நினைந்து கால்நடை யாக
கடவுள் இருக்கும் இடங்கள் நோக்கி
முடவர் கூட முயன்றே செல்வார்
ஆனால் இங்கே அண்மையில் ஒன்று
நானுங் கண்டேன் நடந்தது கேட்பாய்!
தெருவில் தெய்வம் தேரிற் போனால்
உருகித் தேடி ஓடிச் சென்று
பெருகிக் கண்கள் பெரும்பேர் அழகைப்

பருகும் பத்தர் காலமும் மாறி
எந்தன் தெருவால் எந்தன் வீட்டால்
இந்தத் தெய்வம் வந்தால் என்ன
என்றே குழப்பம் எடுத்தார் தாமும்
நன்ருய் உளரிந் நகரந் தன்னில்!

இன்னும் உள்ளார் இத்தகை இயல்பாய்ப்
பின்னுக் கான பீடுறும் வேலே
ஒன்றை இரண்டை உருப்படி யாக
இன்றே செய்வோம் என்னும் எண்ணம்
சற்றும் இன்றிச் சதிராட் டத்தில்
முற்றும் காலம் மூச்சாய்க் கழித்து
பொறுப்புணர் வொன்றும் பெருட்படுத் தாது
சிறப்பன வற்றிற் சிந்தனே இன்றி
வெற்றுப் போக்கில் விற்றுப் பொழுதை
அற்றுப் போவார் அவமே அவமே!

போனுற் போகுது வந்தால் வருகுது
ஏனும் எமக்கு எடுபிடி வேலே
என்னும் எண்ணம் ஏற்றம் பெறுகுது
இன்னும் உணர்ச்சிகள் எள்ளள வேனும்
இல்லே இல்லே அதனுல் இந்த
தொல்லே தோன்றி ஆளே மெள்ளச்
சுருக்குப் போட்டுத் தொலேத்துத் தள்ள
இருக்கும் நிலேமையை இன்னும் அறியார்!

ஒற்றுமை என்பது ஒருசொட் டேனும்
அற்றவர் ஆனுற் கற்றவர் நன்ருய்ச்
செம்மறி யாட்டின் செம்மைகள் கூட
நம்மவர்க் கில்லை நாட்டினில் இன்று
விட்டனர் அதனுல் வீரம் மானம்
கெட்டனர் தங்கள் கேடுக ளாலே
பெருமைகள் இல்லை உரிமைகள் இல்லை
எருமைகள் போலே இருந்ததி ஞலே
இன்றிந் நிலைமை எய்திய தன்ருே!
பொன்றுங் காலம் புகுந்தது வாமோ?

இரணியன் அணவ மெட்டி உதைத்தாய்
தரணியில் நல்லவர் தழைக்க விதித்தாய்
யானைக் கருள்செய் தாயே அன்று
தேனுய் இனிக்கும் திருமாற் பெருமான்
அறிதுயில் ஆற்றி நீயெழுந் திட்டால்
உறுதுயர் போகும் உடனெழு வாயே!

எத்தனை அறிவுரை எப்படி எப்படி
முத்தியைப் பெற்றிட முறைமுறை யாக
வைத்தனர் எங்கள் சமயத்து வல்லார்
புத்தர் பிறந்தார் புத்திகள் சொன்னுர்
வள்ளுவர் வந்தார் வகைவகை யாக
அள்ளியே தந்தார் அறவுரை கோடி
இயேசு பிறந்தார் என்னென்ன சொன்னுர்
வீசி எறிந்தார் அனைத்தும் வீணே!

அறிவோ இன்றி ஆற்றலு மின்றி
நெறியும் இன்றிக் குறியோ டுள்ள
நேர்மை நீதி இன்றிப் பண்பின்
நீர்மை இன்றி நிலைத்திடு முண்மைப்
போக்கை விட்டு நோக்கம் கெட்டு
ஆக்கம் பட்டு ஆஊ என்று
ஆசை வெகுளி அழுக்கா றுணவத்
தூசி வலையிற் சிக்கித் துவண்டு
வஞ்சகங் களவு பொய்யினில் வையம்
துஞ்சித் துஞ்சித் துரும்பாய் நாளும்

ஓடுது ஓடுது மாயையில் ஒன்றி
வாடுது வாடுது மணிவண் ணா!ஓ!
எழுவாய் நீக்கி அறிதுயில் எழுவாய்
அழுவார் நல்லோர் அதுமுறை யாமோ
தொழுவார் தொழாஅர் தொல்லைகள்
துடைக்க
எழுவாய் எழுந்துன் அருளால் உடனே
உய்யும் வழியிவர்க் கோதிடல் வேண்டும்
வையம் அறவழி வாழ்ந்திட நன்றே.

* * *

முதுகவி சொக்க நாதன்
முத்தமி ழன்ப ரிங்கு
இதுவரை இருந்து நன்கு
என்கவி கேட்ட தற்கு
இதமுடன் நன்றி நாளும்
இன்னருள் மாலின் தூய
பதமலர் போற்றும் துன்பம்
பறந்திடும் வாழ்க நன்றே!

மகா விஷ்ணு மூர்த்தி உற்சவத்தை
முன்னிட்டு
மாத்தளைச் சைவ மகா சபையினர்
ஸ்ரீ முத்து விநாயகர் ஆலயத்தில்
ஒழுங்கு செய்த
கவியரங்கில்
10-10-63.

என்னுங்க உங்களைத் தாங்க!

கடவுள் வணக்கம்

குறிஞ்சிக் குமரன் அண்ணன்
கூடும் ஞானக் குரிசில்
உறிஞ்சிச் சுவைப்பான் இளநீர்
உலகக் கலைகள் பிறக்க
அறஞ்சொல் நெறிகள் சிறக்க
அருளும் அவனின் திருத்தாள்
இறைஞ்சிக் கவிதை இயம்பும்
எனக்கென் குறைகள் இங்கே!

அவையடக்கம்

பாட்டினை மிக்க நாளும்
        பட்டுநம் மக்கள் முன்னாள்
காட்டினைக் கல்லை முள்ளைக்
        களைந்தவை திருத்தி யுள்ள
மேட்டினைச் சரிவை யெல்லாம்
        மேன்மைகொள் தோட்ட மாக்கி
காட்டிடத் திறமை யேற்றங்
        கண்டுயர் வுற்ற இந்த—

காவலில் பலாப்ப ழங்கள்
கடுமையிற் களித்து மந்தி
தாவலிற் தவறி வீழுந்
தண்செழுங் குறிஞ்சிக் காட்சி
ஆவலில் ஆளைக் கட்டும்
அடுத்தடுத் தழகை ஊட்டும்
நாவலப் பிட்டி ஊரில்
நற்றமிழ்ப் பணிகள் செய்யும்—

ஊரறி கதிரே சன்கல்
லூரியி லுவகை கொண்டு
சீர்பெறிவ் விழாவை யாக்கச்
சேர்ந்தவென் மதிப்பு மிக்கப்
பேரறி ஞர்கா ளான்ற
பெரியவ ரன்பர் யார்க்கும்
பாரறிந் தேற்று மெங்கள்
பைந்தமிழ் வணக்கஞ் சொல்வேன்!

வென்று நிலைத்திடுவோம்!

மலைநாட் டெழுத்தாளர்
நிலைநாட் டும்பணியில்
ஒன்றாய் முதல்முதலில்
நன்றாய் மூச்சுடனே
கூட்டும் இந்தவிழா
ஏட்டில் இடம்பெறுமே!

சிங்கத் தமிழர்கள்
பொங்கற் றிருநாளிற்
சங்கை ஊதுகிறோம்
எங்கும் ஒலிக்கிறதே
எங்கும் ஒலிக்கிறதே
தங்கும் மலைமுழுதும்
மோதி உலகுரைத்துக்
காதை அதிர்க்கிறது
அங்கக் குருதியெலாம்
பொங்கிக் களிக்கிறது!

நன்று மிகவினிதே
இன்று விதையிடுவோம்
நின்றிங் குழைத்திடுவோம்
வென்று நிலைத்திடுவோம்!

மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்

நிலைநாட்ட நோக்கங்கள்
ஒன்றாய் — செய்ய
நிலையான ஆக்கங்கள்
தமிழ்வாழ நன்றாய்
கலையேட்டி லிடம்பெற்ற
வல்லார் - உய்யுங்
கருத்தாலே உலகத்தைக்
காப்பாற்றும் நல்லார்

தலைகாட்டிக் கைகோத்து
வந்து — தக்க
சமயத்தில் இமயத்து
மூச்சோடு தந்த
மலைநாட்டு எழுத்தாளர்
மன்றம் — என்றும்
வழிகாட்டி உயர்வுற்று
நிலைபெற்று வாழ்க!

ஆக்கங்கள் பண்போடு
வேண்டும் — நல்ல
அறிவோடு நிறைவாக
அழகாக வேண்டும்
போக்கற்ற குழப்பத்திற்
சும்மா — கெட்டுப்
போகாமல் எழுத்தாளர்
நோக்கோடு நம்மோர்
ஏக்கத்தை எழுத்தென்னும்
மருந்தால் — உள்ள
தூக்கத்தைத் துயரத்தைக்
குறைவேறு மிருந்தால்
நீக்குங்கள் நீக்குங்கள்
உடனே — நின்று
நிலைக்கின்ற எழுத்துக்கள்
படையுங்கள் திடமாய்!

என்ஞுங்க உங்களைத் தாங்க!

கதையொன்று சொல்கின்றேன்
கட்டி அல்ல
கருத்தோடு காற்ருேடு
கலந்த உண்மை
விதிகெட்ட விதிபோலும்
யாரோ எங்கோ
விளையாட அவையெங்கள்
வினையா யிற்றே
மதியற்ருேர் முறைகேட்டால்
வாட்ட முற்ற
வரலாற்றுக் கதைகோடி
வகைக்கென் ருென்று
பதியட்டும் உரியோரின்
பரந்த நெஞ்சில்
படியட்டும் எண்ணத்தில்
விடிய நாளே!

வேறு

என்ஞுங்க உங்களைத் தாங்க
எண்ணிப் பார்க்க வேணும்
சொன்னீங்க பற்பல திட்டம்
சொக்கி நின்றேன் நானும்
என்ஞுங்க ஆண்டுகள் கூட
எத்தனையோ ஆச்சு
முன்னீங்க சொன்னவை எல்லாம்
முடிச்சு டனே போச்சு!

ஊரேது பேருமிங் கேது
உழைச்ச மிச்ச மேது
சீரேது சிந்தனை யேது
சிரிச்ச வேளை யேது
நீரேதோ நீட்டிநி மிர்ந்து
நினைச்ச பாட்டில் வாழும்
ஆராரோ சொல்வதை யெல்லாம்
அமிழ்த மென்று கேளும்!

உடலேது உயிர்தன்னு மேது
உழைச்சு உழைச்சு நம்ம
சடலங்கள் கொஞ்சமுஞ் சத்தி
இன்றி நொந்து வெந்து
புடலங்காய் போலவு மாச்சுப்
புல்லு முள்ளுக் கல்லு
இடமெல்லாம் தோட்டங்க ளாச்சு
எம்மை வறுமை கொல்லும்!

ஏறாத மலைகளு மில்லை
ஏற்றம் மட்டு மில்லை
ஆறாது வேலைகள் செய்தோம்
ஆக்கஞ் சற்று மில்லை
மாறாத நோய்களுங் கோடி
மருந்து சொட்டு மில்லை
சேறாச்சு நம்முடை வாழ்க்கை
செக்கு மாட்டுத் தொல்லை!

நாம்வாழப் போய்ப்பிறர் கையை
நக்க வேணு மாசீ!
நாமுக்கம் கொண்டுழைத் திட்டால்
நாளை துன்பம் தூசி
நாம்வாழ நம்மடை கையே
நமக்கு வழிகள் காட்டும்
நாம்யார்க்கும் குடியில்லை எங்கும்
நமனை அஞ்ச மாட்டோம்!

ஏதேது இப்படி யேநாம்
இருக்கும் பிள்ளை குட்டி
வேதாள வேதனை யாலே
வெட்டி முறிந்து கெட்டு
போதாத துட்டினுக் கென்று
பொழுது முழுதும் பட்டுக்
கோதாக விட்டிடுங் கொள்கை
குற்ற முங்க குற்றம்!

பள்ளியிலே பிள்ளைக ளைநாம்
படிக்க வைக்க ணுங்க
அள்ளியட நாலிங்கி லீசு
அவங்க பேச ணுங்க
மெள்ளஅவர் கல்வியி னாலே
மேலே போக ணுங்க
வெள்ளைத்துரை மார்களின் தோட்டம்
வேண்டி ஆள ணுங்க!

பொல்லாத வேலையில் எந்தப்
பொழுதும் தலையை மாட்டி
இல்லாத தொல்லைகள் கோடி
இழுத்து வாரிப் போட்டு
வெல்லாது வெந்தும டிந்தோம்
விழுந்து சிரிக்க ஊரும்
நல்லாய்நாம் வாழ்ந்திடப் பாதை
நன்கு முயன்று பாரும்!

அம்மாளே தண்ணியில் மட்டும்
அழிஞ்ச காசெம் மட்டு
சும்மாபோய்ப் போட்டுட்டுத் துள்ளும்
சொகுசில் என்ன கிட்டும்
நம்மாலே ஆனதைச் செய்து
மடியில் நாலைப் பத்தை
உம்மாணைச் சேர்த்திட வேண்டும்
குடியை விடுங்க உய்வோம்!

வெள்ளைச்சி கையினைப் போயி
வெறியிற் பிடிச்சி ழுத்தீர்
துள்ளிப்போய்த் தோளப்பன் காலை
துணிஞ்சு வெட்டி அத்தா
மெள்ளப்போய் மறியலி ருந்து
மேலும் என்னை உச்சி
கள்ளத்தால் உள்ளப ணத்தைக்
கரைத்திட் டீரே சிச்சி!

சேலைகளை வளையலை நல்ல
செவத்தைக் கல்லுச் சிமிக்கி
ஒலைகளை விற்றட யாவும்
ஒழிச்சுச் சூதில் அமுக்கித்
தாலியையும் விற்றிவிட் டீங்க
தவண்டை அடிக்க நாங்க
சோலிகளை இன்றுதொட் டேனும்
தொலைச்சி டுங்க ஏங்க!

வேறு

என்றென்றே யிவ்வாறும்
மின்னு மின்னும்
இன்பொங்கல் சுவைத்தோய்வி
லிருந்த வேளை
நன்றான பொறுப்புள்ள
நங்கை சொன்னாள்
நன்னாளிற் கணவர்க்கு
நல்ல சொல்லை
நன்றென்றே உம்உம்மென்
றிருந்து கேட்டு
வென்றாளு முறக்கத்தில்
விழுந்து பட்டான்
என்றுங்க நாமுய்யுங்
கால மென்றாள்
எழுப்பாதே தூங்கட்டு
மென்றாள் பாட்டி!

நன்றி! நன்றி!

முற்றும் யாவு மெங்கள் வேலே
முடிவி லென்ன சொல்வேன்
பெற்றி கண்டெ மக்கு மிந்தப்
பெரிய வாய்ப்பைத் தந்த
உற்ற கார்மே கத்துக் கெங்கள்
உள்ளங் கொண்ட நன்றி
மற்றும்மன்ற நண்பர் கட்கும்
மலேயின் பண்பில் நன்றி!

பண்டைக் காலப் புலவர் பாடிப்
பரிசு பெறுவர் கோடி
இண்டைப் புலவர் பெறுவர் பாடி
இருமல் செருமல் இரைச்சல்
அண்டிக் கேட்கு மன்பர் சற்றும்
பொருளே அறிந்தி டாது
துண்டைத் தூக்கித் தோளிற் போட்டுத்
தூரச் செல்வர் ஓடி—

என்று சொல்லும் வழக்கை நீங்கள்
இல்லே யென்று காட்டி
நன்று கேட்டுக் கவிஞர் சொல்லின்
நயத்தைச் சுவைத்து வந்தீர்

நன்றி நன்றி கவிஞர்க் குண்டு
நல்ல கால மினிமேல்
நின்று பாட நேர மில்லை
நன்று வாழ்க வணக்கம்!

மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்
பொங்கல் விழா
கதிரேசன் கல்லூரி
நாவலப்பிட்டி
கவியரங்கம்
தலைவர் கவிதை
14-1-1964.

நாவலர் பெருமான்

அவையடக்கம்

தன்னம் பிக்கைவழி
        தங்கக் கதைசமைக்கும்
பென்னம் பெரியபுலி
        பொன்னுத் துரைத்தலைவ!
கன்னற் கவிதைகளாற்
        காத்திவ் வையகத்தார்
இன்னல் துடைத்துயரும்
        இன்பக் கவிஞர்களே!
மன்னர் நாவலரின்
        மாசில் ஒழுக்கவளம்
தென்னந் தோப்புவளம்
        தென்றற் காற்றுவளம்
மன்னும் நீர்கொழும்பின்
        மாண்புச் சிவப்பெரியீர்
சின்னஞ் சிறியகவிச்
        செம்மை வணக்கங்கள்!

நன்றி

நாவலர் பெருமை பாட
நல்லதோர் வாய்ப்பை இந்த
மேவுசீர் அவையில் தந்த
மேன்மைகொள் சைவர்க் கென்றுங்
கூவுவேன் நன்றி கொஞ்சி
விநாயகன் கூட நின்றே
ஏவிட இறைஞ்சி ஏத்தி
எடுக்கின்றேன் என்றன் பாடல்!

இன்றிருந் தாலெங்கள் நாவலர்

இன்றிருந் தாலெங்கள் நாவலர் — தனி
ஏறென வேயொரு காவலர்
நன்றிருக் கின்றன ரென்பதால் — தமிழ்
நங்கை யிருப்பள்வீற் றின்பமாய்!

இக்கட்டி லேங்கித் தவிப்பளோ — பல
இன்னலில் நெஞ்சை யவிப்பளோ
கக்கட்டி கண்களி லாகுமோ — கமழ்
கால்கள்கண் ணீரினில் வேகுமோ?

மட்டற்ற மாட்சிக் கொலுவிலே — புகழ்ப்
பட்டொளி வீசும் நிலவிலே
பொட்டிட்டுப் பூவிட்டி ருப்பளே — எழிற்
புன்னகை மெள்ள விரிப்பளே!

துள்ளித் திரிந்தவ ளாடுவாள் — பகை
தூக்கி யெறிந்துடன் சாடுவாள்
எள்ளி நகைப்பவர் யாரையா — எம
தேற்றங் குறைத்திடின் போரையா!

தோசை வடைக்கதை தோன்றுமோ — பிற
தூற்றற் கதைகளிங் கூன்றுமோ
கூசிப் பழிப்போர் கெடக்கெட — குறை
குத்திக் குடைவர் சுடச்சுட

பேச்சில் எழுத்தில் நடையிலே — வெளிப்
பூச்சினில் விட்டுப் படுபிழை
மூச்சினில் நாளும் முன் னேறுவார் — இங்கு
முந்தி முளைப்பரோ கூறுவீர்!

சேட்டைக் கதைகள் வலுக்குமோ — தலை
சில்லறைக் கூட்டஞ் சிலுப்புமோ
நாட்டு நடப்புக் குடங்குமோ — உயர்
நற்றமிழ்ப் பேரும் மடங்குமோ?

தங்கள் நலத்திற் கிடப்பவர் — எனின்
தக்கவ ரென்று நடப்பவர்
மங்கிட மாண்புடைப் பண்புகள் — அட
எங்களுக் கேனிந்த வம்புகள் —

என்று விலத்தியே தாவுவார் — என
எங்கள் பெருமகன் நாவலர்
இன்று பொறுத்திடு வார்கொலோ — வகை
இன்றித் தவித்திடு வீர்களோ?

குற்றமெனின் குத்திக் காட்டுவார் — பிழை
கூடிலோ பாய்வரோர் ஈட்டியாய்
முற்றித் தவறுகள் வெல்லுமேல் — உடன்
நெற்றிக்கண் ணுலவை கொல்லுவார்!

வேறு

நாவல ரின்றிருந்தால் — எங்கள்
நற்றமிழ்ப் புகழினைப் பார்முழுதும்
ஆவலில் விரித்திருப்பார் — அவர்
ஆற்றலுக் காய்வுநர் பணிந்திருப்பார்
ஏவலுக் காயிரவர் — அவர்
எண்ணங்கள் பரப்பிட எழுந்திருப்பார்
ஆவியி னருங் குருவாய்த் — தமிழ்
அவனியர் தொழுதுவ லம்வருவார்!

கூடி வணங்கு மிடம் — குறை
குற்றங்கள் போக்கிட வேண்டுமிடம்
கோடி அறம் வளரும் — திருக்
கோயிலின் வாயிலில் ஆர்ப்பரித்தே
ஆடுகள் கோழிகளை — அட
ஆ! இந்த மானிடர் வெட்டுவரோ
காடையர் செய்கைதனை — ஒரு
கணத்தினிற் பேச்சின்றி ஒழித்திருப்பார்!

சற்றிளம் பெண்களென்றால் — அவர்
சாயலில் நெஞ்சினைப் பறிகொடுக்கும்
பற்றுடைச் சாமிகளும் — ஒரு
பயனுடைத் தொண்டுசெய் யாதவரும்
கொற்றவன் இன்றிருந்தால் — இந்தக்
கோலத்து டன்தலை காட்டுவரோ
பெற்றியைக் கற்றறிவான் — படு
பேயரின் போலியைச் சுட்டெரிப்பான்!

நெற்றியில் நறுமணங்கள் — பல
நீட்டிடும் ஒருவகை நீறணிவார்
பெற்றொரு தாடியினை — எழில்
பிறந்திட நறுக்குவர் நெய்தடவி
சுற்று தல் காவியுடை — எனின்
சூழ்பவர் வியந் திடும் பட்டினுள்ளே
நற்றிற வுணவுகளில் — மிக
முற்றி விளைந்துடல் முறுக்கெடுக்கும்!

பொய்யரும் புலேயர்களும் — அரும்
பொழுதினைச் சுருக்கிடும் போலியரும்
உய்திடச் சைவநெறிப் — பெரும்
உண்மை விளக்கிடும் நூல்களின்னும்
செய்தவன் அளித்திருப்பான் — தெளி
தேனடை மென்சரி வெளிமையிலே
மெய்யுறை தமிழ் விழியும் — உரை
மேன்மையிற் கவர்ச்சிபெற் றிலங்கிடுமே!

ஐந்தாங் குரவர்

வெந்தார் ஊழி நீறனருள்
விழியால் முன்னோர் அருந்தவத்தால்
நந்தா விளக்காய்த் தோன்றிவழி
நமக்குக் காட்டி உய்ய வைக்கும்
ஐந்தாங் குரவர் நாவலரின்
ஆற்றல் அறிவைப் போற்றியவர்
செந்தாள் வணங்கிச் செந்தமிழும்
சிவநன் னெறியுஞ் சேர்ந்திடுமே!

முன்னாள் நம்மோர் வாழ்க்கையினை
மூடிப் படர்ந்த இருளதனை
தன்னு னலமென் பேரொளியால்
தண்ணார் நிலவா மெழுத்துகளாற்

சின்ன பின்ன மாக்கியநஞ்
செந்நா வலரின் திருப்பெயரைச்
சொன்னுற் போதும் தொல்லைதுயர்
தொலையும் அமைதி தோன்றிடுமே!

போக்கித் தன்னுள் ஆசையெலாம்
பொதுநற் றெண்டில் ஊறியரும்
ஆக்கம் பலவாய் அருளிவிட
அயரா துழைத்த ஆன்றவரின்
போக்கை உணர்ந்தால் வாழ்க்கையதன்
பொருளும் பயனும் புரிந்துவிடும்
நோக்கம் வெளிக்கும் நொடியினிலோர்
ஊக்கம் பிறக்கும் உயர்வதற்கே!

மலையாய்த் தடைகள் வந்திடவும்
மறைவாய்ச் சூழ்ச்சி முந்திடவும்
அலையா துலையா தமைதியுடன்
அறிவுக் கூர்வே லாயுதத்தால்
நிலைநேர் உறுதி கொண்டெறிந்து
நெருப்பாய் வென்ற நாவலரைத்
தலைமேற் கொண்டால் தழைப்பதற்காய்த்
தன்னம் பிக்கை பிறந்திடுமே!

எந்நாட் டவரும் இறைஞ்சியெழும்
எங்கோ மான்பேர் வல்லவனைத்
தன்னீர் கண்ணின் நனிமேலாய்
சைவந் தமிழைக் காத்தவனைத்

தன்னே ரில்லா நாவலரைச்
சரியாய்க் காணின் தலைநிமிரும்
தன்மா னத்தால் தமிழுலகம்
தன்னு லோங்கிச் செழித்திடுமே!

கலங்கரை விளக்கினுன்

நற்றவப் பயனுற் சைவ
நாகரி கத்தை நாட்ட
உற்றருந் தோன்றல் மிக்க
உறுதியன் உண்மை நெஞ்சன்
சொற்றிறம் பாதான் தொண்டுச்
சுகத்தினைச் சுவைத்தான் தாழாப்
பெற்றியன் பெருமை எல்லாப்
பிறப்பிலுஞ் சிறக்க மாதோ!

உயிரினும் ஒழுக்கம் மேலாய்
ஓம்பினன் அற்றோர் தம்மை
மயிரினும் இழிவாய்த் தானும்
மதித்திலன் அவரைக் காணல்
துயரினுந் துயராய்க் கொண்டான்
துடைத்துறும் பழிகள் பண்புச்
செயல்களிற் சிறந்த ஞானித்
திறன்திகழ்ந் தோங்க மாதோ!

இலக்கிய இலக்க ணங்கள்
இன்னருஞ் சைவ நூல்கள்
விலக் கிடா துன்னி யுள்ள
வேறுபல் சமய மெல்லாம்
துலக்கமாய்க் கற்ற மேதை
தூற்றியார் மிண்டி னும்
கலக்கினன் அறிவுக் கூர்மை
காலத்தை வெல்க மாதோ!

நீறுகொள் நெற்றி யானை
நேரிய நோக்கி னானை
ஏறுநன் னடையி னானை
இறைஞ்சியாம் ஏத்து வோனை
பீறிவீ றறிவி னூறும்
பீடுநா வலனைப் பெற்ற
பேறுதா னென்ன ஈழப்
பெருமைதான் என்ன மாதோ!

இலங்குமேற் சைவ நேர்மை
எடுத்திடித் தோதி மக்கள்
மலங்கெட முத்தி கிட்டும்
வழியொளி நீட்டி வாழும்
கலங்கரை விளக்கி னனைக்
கடவுள்மா முனியைப் பெற்ற
இலங்கையின் பேற்றிற் கிங்கு
ஈடிலை வாழ்க மாதோ!

வணக்கம்

நாவலர் நற்புகழ் பாடுகையிற் – பெரும்
ஓவியப் பண்பினில் ஊன்றிநல்ல
ஆவலில் ஆவலிற் கேட்டருந்தித் – தனி
ஆர்வத்தை ஆ!மிக ஊட்டி விட்டீர்!

பாவலர் காவலர் நல்லதம்பி – இன்று
பார்த்திடின் இன்னுமென் மாண்புமிகும்
நாவலர் நீதியைக் காத்திடுவீர் – இனி
நான்விடை கொள்ளுகின் றேன்வணக்கம்!

நீர்கொழும்பு
இந்து வாலிபர் சங்கம்
நாவலர் விழா
26-12-65.

1-7-69 ல் நாவலர் சபை
யாழ்ப்பாணம் திறந்த வெளியரங்கில் எடுத்த
நாவலர் பெருவிழாவிலும்
இக்கவிதை படிக்கப் பெற்றது.

பல நாவலர் விழாக்கள்.

கடவுள் வணக்கம்

மெள்ளவே அம்மை அப்பரைச் சுற்றி
 மெய்க்கனி பெற்றனே — பின்னர்
வள்ளியை வேலன் கொள்ளவே வந்து
 வம்புகள் பண்ணினுய் — எந்தன்
பிள்ளையா ரப்பு பிள்ளையா ரப்பு
 பேர்பெறக் கவிதையால் — நின்று
அள்ளிவா ரப்பு ரப்பு அள்ளிவா ரப்பு
 அரியநின் னருளினே!

அவையடக்கம்

முருகையன் கவிதை யென்ருல்
 மூவைந்து முறைகள் கூட
அருமையோ அருமை யென்று
 ஆர்த்துநான் படிப்ப துண்டப்
பெருமைகொள் தலைவ பொங்கிப்
 பெய்திடுங் கவிதை கண்டு
திருநடம் வாணி செய்யும்
 திறமைசால் கவிஞர் காளிவ்

வவையினை அழகு செய்யும்
　　ஆசிரி யர்க்கு மன்னர்
சுவையிலே ஊன்றி யோங்கும்
　　துணிவுடை மாண வர்க்கும்
நவிலுவேன் வணக்கம் இந்த
　　நல்லதோர் வாய்ப்பைத் தந்து
கவிஞரின் திறமை போற்றும்
　　கருத்துடை யார்க்கென் னன்றி!

வீரம்

சேரர் சோழர் பாண்டியர் வன்மைத்
　　திண்மைகள் நாம் கண்டோம்
போரா மென்ருற் பொங்கி எழுந்தே
　　புலியெனக் களம் பாய்ந்தே
நேராய் நின்று நெஞ்சினை நீட்டி
　　நேர்மையிற் போர் செய்த
வீரத் தமிழர் மேன்மைகள் கேட்டால்
　　மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்காதோ!

பாரீ ரந்தப் பண்டைய வீரப்
　　பரம்பரை யார் பாட்டை
ஊரில் நாமும் உள்ளன மென்று
　　உலவுகி ருர்பேடாய்க்

கேரிக் கேரிக் கிழடுகள் தட்டுங்
கெட்டித்த னங்கொண்டார்
மாரித் தவக்கை மாதிரிச் சிலபேர்
மானச்ச மாவைப்பார்!

தட்டிக் கொட்டிப் பல்லினைக் கையிற்
தந்திடு வேனென்பார்
சுட்டுத் தள்ளிப் பொசுக்குவ னென்ன
சொட்டைகள் சொன்னுயோ
மட்டிப் பயலே மண்டையை இப்போ
மசித்திடு வேனென்றே
குட்டிக் கரணம் போட்டொரு போட்டி
தொடங்கிடுங் குதிரையைப்போல்—

சுட்டித் தலங்கள் சுழன்றுசெய் வார்கள்
சுண்டெலிப் பயில்வான்கள்!
கிட்டச் சென்றங் கெதிரிச் செத்தல்
தட்டியுங் கேட்டாலோ
விட்டுச் சென்றே வேஞெரு நாளில்
வில்லங்க மாய்வந்து
எட்டுப் பத்துப்பேர்களை முன்விட்
டெட்டத்திலே நிற்பார்!

வெள்ளைத் துரைமார் போல இருப்பார்
வள்ளிக் கொடி வீரர்
சுள்ளித் தடியர் கள்ளிம ரத்தர்
துள்ளிக் குரைத்தோடும்
கள்ளப் பெட்டை நாயினுங் கீழோர்
கண்டறி யாவீரர்
கள்ளுத் தண்ணி கிண்ணியைப் போட்டால்
கதறியெ ழும்வீரம்!

இந்தக் காலப் பெடியளின் வீரம்
இன்னும் படுமோசம்
சொந்தத் தாயைத் துண்டுதுண் டாகத்
துணிப்பதைக் கண்டாலும்
முந்திக் கையிற் மூச்சினை வைத்தே
வறுகுவர் முதற்காணும்
சந்திற் பொந்திற் தவழ்ந்து பதுங்கித்
தப்புதல் பெருவீரம்!

உய்யும் வைர நெஞ்சிருந் தாள
உடலுரம் வேண்டாமோ
கைகள் பயிற்றங் காயெனின் பாரும்
கால்கள் முருங்கைக்காய்
மெய்யோ புடலை மிதந்துள வயிறோ
வேறென்ன மட்டுவிற்காய்
பொய்யென் றிதனைப் புலம்பிடச் சமயம்
போற்றுதல் விட்டாரோ!

நெற்றிப் புருவம் நிமிர்ந்திட வேண்டும்
நெஞ்சினில் உரம் வேண்டும்
குற்றம் புரியும் கொடியவர் மீறின்
குடலினைப் பெயர்த்திங்கே
அற்றுப் போகும் அறத்தினை நாட்ட
ஆற்றல் முதல் வேண்டும்
வெற்றித் தாயின் இன்னருள் இன்றேல்
விடிவுந மக்கில்லை!

அன்றவ் வசுரன் ஆணவம் தீர்த்த
அன்னையைப் பணி நெஞ்சே
பொன்றும் பொய்ம்மைக் கதைகளை விட்டுப்
புகழ்வரும் வழிநின்று
நன்றுன் எண்ணம் நலம்பெற வையம்
வென்றுநிலைத்தோங்க
சென்றே துர்க்கைத் தேவியின் தாள்கள்
சேர்வரும் பேர்வெற்றி!

செல்வம்

திரைகடல் ஓடித் தன்னும்
திரவியம் தேடென் றூர்கள்
பொருளிலார்க் கில்லை இந்தப்
புவியெனும் பொய்யில் வேதம்

திருமகள் கடைக்கண் வீச்சின்
அருமையை அறிந்த ஆன்றோர்
உரையிவை உணர்ந்து பார்த்தால்
உடல்பொருள் ஆவி கல்வி!

பொருளிலே ஆசை இந்தப்
புவியிலே உள்ள யார்க்கும்
வருவதோ ரியல்பே யாயின்
வான்புகழ்த் தமிழர் பற்றிப்
பொருளிலே வைத்த காதல்
போன்றுமற் றெவர்தான் வைத்தார்
திருவருள் முன்ன ரீந்த
பெருவரம் தமிழர்க் கீதே!

ஆசைக்கோர் அளவு முண்டோ
அடிபிடிப் பட்டு முந்தி
ஊசிக்குள் ளாலே சென்று
உலக்கையால் வந்து தங்கள்
வாசிக்குச் சட்ட திட்டம்
வகுத்தெலாப் பொருளு மள்ள
ஆசையிக் காசா லன்றோ
அன்பையும் அளக்கின் றார்கள்!

நடக்குமோர் பணச்ச டங்கில்
நாலைந்து ரூபாய் போட்டால்

வெடிக்குமவ் வீட்டார் உள்ளம்
வெறுப்பொன்று விறுக்கென் றேறும்
மடக்கியோர் நூறைக் கீறை
மடியில் வைத்தால் இன்சொல்
அடுக்குவார் ஆர்ப்ப ரிப்பார்
அவனல்லோ அன்ப னென்பார்!

பொருளினைத் தேட நம்மோர்
புதுமையில் ஆய்ந்து கண்ட
அரியநல் வழிகள் கேளீர்
அடைவுகள் பிடித்தல் சும்மா
திரிதல்பின் திரிந்து விட்டு
திருடுதல் திருடல் இன்னும்
விரிவுறும் பலவாய் ஒன்று
விளங்கிடும் வெட்டுக் கொத்து!

அஞ்சாது சுருட்டல் அப்பல்
அசுக்கிடா தடித்தல் என்று
துஞ்சாது வழிவ குத்துத்
தொல்லையை விலைக்கு வாங்கா
தஞ்சாறைச் சம்ப ளத்துக்
கதிகமாய்க் காட்டா ராயின்
பெண்சாதி வீட்டி லேசிப்
பிழிவளென் றேங்கு கின்றார்!

பஞ்சாகப் பறந்தான் நேற்று
கஞ்சிக்கும் வழியில் லாமல்
அஞ்சாறு நாளுக் குள்ளே
அமெரிக்கன் வீடு கட்டி
உஞ்சாலில் ஆடு கின்றான்
உவனுக்கெங் காலே காசு
கஞ்சாவை அபினை விற்றல்
கள்ளச்சா ராயங் காய்ச்சல்!

பொருளினாற் போட்டி முற்றிப்
போட்டியால் நீதி நேர்மை
திரிவுறப் பண்பு போகச்
தீச்செயல் அழுக்கு வஞ்சம்
கரவுபொய் களவு சூது
கவிந்திட மனைகள் விட்டுத்
திருமகள் சென்று செந்தா
மரையினிற் றிளைக்க லுற்றாள்!

பெருமுழைப் போடு நேர்மை
பிறங்கிடா துவந்து நாளும்
தரணியில் அறங்கள் ஓங்கத்
தண்டமிழ்க் கலைக ளோங்கப்
பொருளினை அருள்க வென்று
பொருந்துவார் கோயி லன்றித்
திருமகள் பொய்யர் வீட்டில்
திகழ்வளோ நின்று தேர்வீர்!

கல்வி

கல்வி கண்ணைத் திறந்து வைக்கும்
கற்கும் முறையிற் கற்று நின்ருல்
கல்வி அடக்கம் அமைதி தரும்
கடமை பொறுப்பை வளர்த்து வரும்
கல்வி உள்ளத் தூய்மை தரும்
கவலை இல்லா வாழ்வ ளிக்கும்
கல்வி உலகப் புகழ் வழங்கும்
கவ்வும் பிறவிப் பிணியறுக்கும்!

மெத்தக் கற்றுச் சிறப்ப டைந்தார்
மேன்மைத்தமிழர் உலக மெலாம்
ஒத்துக் கொள்ளும் உண்மையிது
உணர்தல் வேண்டும் மாணவர்கள்
பித்துப் பிடித்துத் தெருவழியே
பிதற்றித் திரியும் நம்பெடியள்
கத்தல் கரைதல் விட்டெமது
கல்விச் சொத்தைப் பேணுவரோ?

இந்தச் சொத்தை இளைஞர்களின்
இயல்பைக் காணும் முதியவர்கள்
மந்தி பெற்ற மாலையென
மயங்கி நெஞ்சம் புழுங்குகிருர்

விந்தை இவர்கள் படிப்புநிலை
மந்தப் போக்கில் வீழ்கிறது
கந்தற் கூதைகள் போடுவர்வாய்ப்
பந்தல் ஊர்வெள் ளாடுகள்மேல்!

ஆற்றல் இல்லை இவர்களுக்கென்
றுருங் கூறுர் ஆயினரும்
ஆற்றல் வீணே காட்டுவழி
அலைந்தே ஓடிக் கடற்படுமோர்
ஆற்றைப் போன்றே அழிகிறது
அருமைத் தமிழர்க் கென்றுரிய
போற்றும் ஊக்கம் உழைப்புடனே
போயிற்ருமோ பொறுப்புணர்வு!

கவனம் இல்லை ஆசிரியர்
கருத்தோ டுன்றிச் சொல்வதெலாம்
அவமே போட்டுப் பாறையிலே
அருநெல் விதைக்கும் பழங்கதைதான்
சவமாய்ச் சடலம் வகுப்பிருக்கச்
சரோஜா தேவி எம்.ஜீ.ஆர்.
இவரைச் சுற்றி மனம் அலைய
என்ன இழவைக் கற்பிப்பதாம்!

ஆசைப் பட்டிடும் மாணவர்கள்
ஆ! ஊ என்றே அக்கறையாய்
வாசிக்கின்ற சரக்குகளை
வரிசைப் படுத்திப் பார்க்கையிலே

பேசும் படந்தான் முதலுளது
பெற்ருேர் உணவுக் காய்க்கொடுத்த
காசுக் கன்ருே வாங்கியிதைக்
கல்லூ ரியிலே படிக்கின்ருர்!

அன்றைக் கொருநாள் பள்ளியிலே
அதுவும் க.பொ.த. வகுப்பில்
ஒன்றைக் கேட்டேன் உண்மையிதாம்
இன்றெம் நாட்டின் தினத்தாள்கள்
ஒன்றன் பெயரைச் சொல்கவென
உடனே ஒருவன் தினத்தந்தி
என்ருன் மற்ருேன் சுதந்திரனும்
இராணி என்ருன் வேருெருவன்!

எல்லாச் செய்தித் தினத்தாளும்
எங்கள் பள்ளி மண்டபத்தில்
நல்லா யாருங் கண்டிடலாம்
நாட்டங் கற்கச் சிறிதளவும்
இல்லார் எங்கள் பிள்ளைகளில்
இருக்குங் குறையை ஆராய
இல்லை யாரும் மேல்நாட்டார்
இயல்பைச் சும்மா திணிக்கின்ருர்!

ஒன்றை உணர்வீர் மாணவர்காள்
உற்றுக் கேட்டல் கேட்டதைப்பின்
சென்றே வீட்டில் விருப்புடனே
திரும்பத் திரும்பக் கற்றுணர்தல்
நன்றாய்க் குருவின் சொல்மதித்தல்
நாடிப் பண்பு வழிநிற்றல்
என்றிக் குணங்கள் திகழிடமே
இருப்பாள் நாடிக் கலைமகளே!

வேறு

காற்றிலேகடற் பேற்றிலேமணல்
ஊற்றிலேவள ஆற்றிலே
காவிலேகவர் பூவிலேதெளி
நாவிலேஉயர் பாவிலே
மாற்றிலாமறைக் கூற்றிலேநிறை
சாற்றிலேதிரு நீற்றிலே
மணியிலேமுறை அணியிலேசெழுங்
கனியிலே விழும் பனியிலே
ஆற்றலார்தொழில் அறிஞரின்விழி
ஆன்றவர்வழி சேய்மொழி
ஆய்விலேபெறுங் கருவிலேயதன்
விரிவிலேவரும் உருவிலே

வீற்றிருந்தெனை ஈர்த்துநின்னருள்
வார்த்தழைத்திட ஆர்த்துநான்
வேர்த்துநின்றுளம் பூத்துவாழ்கிறேன்
கூர்த்தமெய்க்கலை வாணியே!

1. நீர்வேலி
அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி
நவராத்திரி விழாக்
கவியரங்கம்
19. 10. 1966.
2. பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரி,
வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயம்,
தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி,
யாழ் இந்துக் கல்லூரி
முதலிய பல கல்லூரிகளின்
நவராத்திரி விழாக்கள்

வாருங்கள் போவோம்

கடவுள் வணக்கம்

நற்றமிழ் ஆளவும் நலிவு மாளவும்
ஒற்றுமை ஓங்கவும் உயர்வு தாங்கவும்
உற்றதண் பாடல்வந் தூறிப் பாய்ந்திட
நற்றுணை யாகுவான் நாதன் பிள்ளையே!

அவையடக்கம்

இலங்கு பொருளார் கவிதைகளால்
ஏற்ற புகழ்சேர் அவைத்தலைவ
கலங்கி டாத நெஞ்சமுடன்
கடனென் றெண்ணிக் காலமெலாம்
நலன்கள் பொலியும் பொலன்கவியால்
நாட்டின் பண்பை நன்னெறியில்
துலங்கச் செய்யுந் துணிவுடைய
துங்கப் புகழார் கவிஞர்களே!

எங்குந் தமிழின் இசைபரப்பி
எம்மோர் உள்ளத் தொளிபெருக்கி
இங்கிவ் வவையில் வீற்றிருக்கும்
ஏற்றம் மிகுந்த அறிஞர்களே
தங்கும் நண்பர் நங்கையர்காள்
தகைசால் அன்பர் அனைவருக்கும்
அங்கச் செந்நீர் பொங்கியெழுந்
தார்க்க வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன்!

வாருங்கள் போவோம்

பொய்கள் சொல்லுந் தலைவர்களும்
பொருளைத் திரிக்கும் அறிஞர்களும்
கையை விரிக்குஞ் செல்வர்களும்
காசிற் கிடக்கும் வறியவரும்
தெய்வம் தெளியாச் சாமிகளும்
திருடித் திரியும் பத்தர்களும்
மெய்ம்மை காணு மற்றவரும்
விளங்கா ஊரும் ஊராமோ?

கொச்சை எழுதும் பண்டிதரும்
கோள்கள் மூட்டுஞ் சான்றவரும்
அச்சங் கொள்ளும் வீரர்களும்
அடுப்பே காணு மங்கையரும்

மச்சந் தின்னும் பிராமணரும்
மாட்டைக் கொல்லுஞ் சைவர்களும்
இச்சை கொள்ளுந் துறவிகளும்
இல்லா நாடும் நாடாமோ?

பூக்கள் இல்லாக் கொண்டைகளும்
புகைக்கும் புதுமைப் பெண்டுகளும்
சோக்குப் பண்ணி வாழைப்பழத்
தோலிற் சறுக்கி விழுபவரும்
தேக்கிப் பதுக்கும் பெருவணிகர்
ஊக்கம் விரும்பா உழைப்பாளி
பார்க்கப் போனல் இவரின்றிப்
பாழே புகழார் யாழ்ப்பாணம்!

அருப்பு மீசை கண்டவுடன்
ஆசை கொள்ளும் பெடிச்சியளும்
விரும்பிக் காதல் செய்துபினர்
விட்டே யோடும் விசர்ப் பெடியள்
கரும் பென் றெண்ணிச் சீதனத்தைக்
காட்டிப் பெற்ற பெண்களுக்கு
இரும்பைக் கட்டி வைப்பவர்கள்
இல்லாமலுமா யாழ்ப்பாணம்?

நல்ல தேநீர்க் கடையென்று
நான்கு வேறூர் நண்பருடன்
செல்ல முன்னர் இலையான்கள்
சேர்ந்து வரவேற் காதகடை
கல்லை மண்ணைச் சாப்பாட்டிற்
கலக்கு மாற்றல் அற்றகடை
இல்லை யென்றால் அடமுருகா
என்ன பெருமை எமதூர்க்கே!

சினிமாப் பார்க்கப் போய்நன்கு
சீழ்க்கை அடித்துக் கைதட்டி
மனம்போம் போக்கில் மற்றவரை
மதியா தங்கிங் கென்றூர்த்தே
அனுமான் கூட்டச் சேட்டைகளை
அதிகம் காட்டித் தாம்பெரிய
பனையூர் மக்கள் எனவுணர்த்தும்
பண்பில் லாத ஊர் ஊரோ?

பள்ளிக் கூடம் எனச்சொல்லிப்
பனங்கூ டலிலே முகாமிட்டுக்
கள்ளுக் குடிக்கும் மாணவர்கள்
கண்டித் திடிலோ ஆசிரியர்
துள்ளிக் கேட்கும் பெற்றோர்கள்
சொன்னால் ஒன்றும் கேளாத
பிள்ளைப் பாசம் இவ்வாறு
பெருகா ஊரும் ஊராமோ?

*

திருமணத் துக்கும் வெடி வெடிப்பார்
செத்தவீட் டுக்கும்வெடிசுடுவார்
அரைவெறி போட்டு அவிட்டடிப்பார்
ஆசுவத் திரியிற் போய்க்கிடப்பார்
ஒருசிறு வேலை பொறுப்புடனே
சரிவரச் செய்யத் தெரியாத
குரு குருப் பான்கள் உருவாக்கும்
பரபரப் பில்லா ஊர் ஊரே?

*

போட்டி போட்டுக் கோயிலிலே
போற்றிச் செய்யும் விழாவினிலே
ஆட்டக் காரக் குமரிகளை
அழைத்து வந்தே ஆடவிட்டு
வேட் டை நாய்கள் போல்வளைத்து
விடியும் வரையும் ஆர்ப்பரித்துச்
சேட்டைக் கதையில் திளைப்பவர்கள்
திகழா ஊரும் ஊராமோ?

சாரா யத்தின் வெடிலுள்ள
தண்ணீர் முழுதும் அடிக்கின்ற
ஊரார் போற்றும் கீரிமலை
ஒன்றின் நோக்கம் இன்னென்ருய்ச்
சீர்கே டாகிப் போனலும்
சிந்தித் தான வேலைகளைப்
பாரா திருக்கும் பெருமக்கள்
பாகா ஊரும் ஊராமோ?

எல்லா இயல்பும் ஆராய்ந்தே
என்றும் நாட்டின் நலன் எண்ணும்
நல்லார் ஒன்றைச் செய்தக்கால்
நடுவில் நின்று புழுக்கத்தால்
பொல்லா வேலை இதனுலெப்
பொழுதும் தொல்லை எனக்கத்தி
இல்லா மற்செய் திடவல்லார்
இல்லா மலுமோர் ஊராமோ?

பெருமை மனைவி தனைத்திட்டிப்
பேசி எடுத்த நகைதன்னைப்
பெருமாள் அடைவு கடைவைத்துப்
பெற்ற பணத்தைப் பிறர்சேரத்
தருமர் வெளியூர் மதுக்கடையில்
தானும் கண்விண் தெரியாமற்
சரியாய்ப் போட்டு மற்றவரின்
சரியும் பிழையும் விவாதித்து—

சரசுவதி 'மார்க்' பீடியுடன்
தள்ளா டிச்சென் றடுத்துள்ள
முருகன் 'கோட்டல்' மீன்பொரியல்
முட்டை இறைச்சி தின்று 'தமிழ்ப்

பெருமை' என்னும் படம் பார்க்கப்
பிந்திச் சென்று சட்டங்கள்
பெரிதும் பேசிக் கடைசியிலே
தெருவில் தள்ளி விடவீழ்ந்து—

உடுக்கை யின்றி நடுத்தெருவில்
ஓலமிட்டுப் பலர் சிரிக்கக்
கிடக்கும் வாழ்க்கை முறையென்னும்
கீழைத் தேசக் கொடி மூலை
முடக்கு யாவும் பறந்தெங்கள்
மூத்த பண்பைத் தினம்படமாய்ப்
பிடிக்க வேண்டும் இல்லையென்றுற்
பெருமை எங்கே புகழெங்கே!

வேறு

இத்துணைப் பெருமை சான்ற
    தெங்களூர் இதனிற் பற்று
வைத்தவர் போக மற்றோர்
    வாருங்கள் போவோம் மெள்ளப்
புத்தியாய்ப் பண்பு வாய்ந்த
    புதிய வூர்க் கென்றுகூவப்
பித்தனே யானும் விட்டுப்
    பிரிவதோ பிறந்த மண்ணை!

மண்ணிலே பண்பு கெட்ட
　　மாந்தரெங் கில்லை நாளும்
எண்ணிலாத் தொல்லை செய்வார்
　　இவர் பொருட் டுலகொன் றில்லைத்
திண்ணமாய் முறைமை பேணிச்
　　செயற்படும் மேலோர் சால்பு
எண்ணியே உலகம் நாளும்
　　இயங்குதல் அறிவோ மன்றோ?

○

புத்தூர்த் தமிழ் விழா
20. 9. 68.

ஆசிரியரின்
பிற நூல்கள்

1. $1\frac{1}{2}$ ரூபாய்
2. சிட்டுக்குருவி
3. இலக்கிய உலகம்
4. ஏனிந்தப் பெருமூச்சு?
5. கூனியின் சாதனை
6. கீரிமலையினிலே!
7. முறிகண்டிப் பத்து
8. நுணுவிலூர்
9. நல்லூர் நாற்பது

அச்சில்:

பரீட்சையிற் சித்தியடைவது எப்படி?
பாடு மனமே!
கவியரங்கிற் கந்தவனம்

இந்நூலிற் பல மேடைகளில், முழக்கத்தோடுமொழிந்த கவிதைகளுள் ஐந்து இடம் பெறுகின்றன. 1963-ம் ஆண்டு முதல் 1968-ம் ஆண்டு வரை யாத்துப் பொழிந்த கவிதைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன, மலை நாட்டில் மாத்தளை, நாவலப்பிட்டி ஆகிய இரு இடங்களிலும் அரங்கேற்றப்பட்ட கவிதைகள் முதலிரண்டும். மூன்றாவது நீர்கொழும்பிலும், மற்றிரண்டும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அரங்கேற்றப்பட்டவை. இரண்டாவது கவிதையில் மலையக மக்களின் மனக் குமுறல்களை மட்டுமின்றி மொழிவளத்தையும் இணைத்துக் கவிதை புனைந்துள்ளது கவிஞர் கந்தவனம் தான் கவி கூறும் மக்களோடு இதயத்தைப் பிணைத்துவிடும் ஆற்றலுள்ளவர் என்பதற்குச் சான்றாய் அமைந்துள்ளது. ஆறாண்டு கால இடை வெளிக்குள் எழுந்த கவிகளாதலாற் கவிஞனின் வளர்ச்சியையும் கணிக்கக்கூடியதாய் இக்கோவை அமைந்துள்ளது. முதலாவது கவிதையையும், இறுதிக் கவிதையையும் அடுத்தடுத்து வாசிக்கும் பொழுது கவிஞனின் முதிர்ச்சியை எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். இறுதிக் கவிதை அங்கதச்சுவை நிறைந்து மிளிர்கிறது. மேடைக் கவிதைக்கு ஓர் உதாரணமாய் இலங்குகின்றது அதனை ஒரு முறையல்ல, பன்முறை படித்துச் சுவைக்கலாம்.

“நலன்கள் பொலியும் பொலன்கவியால், நாட்டின் பண்பை நன்னெறியில், துலங்கச் செய்யும் துணிவுடைய துங்காப்புகழார்” கவிஞனாகத் திகழ்கின்றார் கவிஞர் கந்தவனம். அவரை நன்கு பழகி, இந்நூலோடு பயிலும் ஒவ்வொருவர் இதயத்திலும், இக்கவிதைகள் சிம்மக் குரலார்த்து நிற்கின்றன.

— இர. சிவலிங்கம்

Rainbow Printers 231, Wolfendhal Street, Colombo-13.